

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 401

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Δ. 3521/2809 (1)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πού βρίσκεται στὴν περιοχὴ τοῦ Νομοῦ Χανίων πρὸς κατασκευὴ τοῦ Α΄ σταδίου τοῦ ἀνισοπέδου κόμβου Σούδας τῆς νέας Ἐθν. ὁδοῦ Καστελλίου - Χανίων - Ἡρακλείου - Σητείας (τμήματος Γαλατᾶ - Σούδας), Π. 339, χ.θ. 9 + 614,84.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος ἀριθ. 139/1971 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων» καὶ

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων», ἀποφασίζουμε :

Κηρύσσουμε τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση, λόγῳ δημόσιας ὠφέλειας καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ Α΄ σταδίου τοῦ ἀνισοπέδου κόμβου Σούδας τῆς νέας Ἐθν. ὁδοῦ Καστελλίου - Χανίων - Ἡρακλείου - Σητείας (τμήματος Γαλατᾶ - Σούδας) Π. 339, χ.θ. 9 + 614,84 ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 47.520 μ2 πού βρίσκεται στὸ Ν. Χανίων καὶ φαίνεται στὸ κτηματολογικὸ διάγραμμα τοῦ Πολ. Μηχ. τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων Γ. Φθενάκη, θεωρημένο ἀπὸ τὸν προϊστάμενο τῆς 2ης ΔΕΚΕ Ν. Ἡρακλείου Γεώργιο Πρατικάκη τὴν 13.2.79, καὶ στὸν ἀντίστοιχο κτηματολογικὸ πίνακα.

Στὴν ἔκταση πού ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητος οἱ : 1. Βασιλικὴ Χαρχαλάκη 2. Αἰκατερίνη Στόλη κ.λπ.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ μὲ δαπάνη του, πού θὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἀπὸ τὶς πιστώσεις γιὰ ἔργα δημοσίων ἐπενδύσεων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων (ἔργο ἀριθ. 87104 τῆς ΣΑΕ 7971/1979).

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι 12 Ἰουνίου 1979

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΟΒΟΣ — ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἀριθ. Δ. 3416/2780 (2)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πού βρίσκεται στὴν περιοχὴ τοῦ Νομοῦ Λακωνίας πρὸς διαπλάτυνση τῆς Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Κεραμωτῆς - Νεαπόλεως (Τμήματος Νεαπόλεως–Παντανάσσης).

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος ἀριθ. 139/1971 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινῶν ἀπαλλοτριώσεων» καὶ

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων», ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση, λόγῳ δημόσιας ὠφέλειας καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν διαπλάτυνση τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Κεραμωτῆς – Νεαπόλεως (τμήματος Νεαπόλεως – Παντανάσσης), ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 179.557 Μ2 ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ τοῦ Ν. Λακωνίας καὶ ἐμφαίνεται στὸ ἀπὸ Ἰουλίου 1970 κτηματολογικὸ διάγραμμα τῆς Δ/νσεως Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Ν. Λακωνίας, θεωρημένο ἀπὸ τὸν Δ/ντὴ τῆς ἰδίας Ὑπηρεσίας Κων. Τσατσαροῦνο καὶ στὸν ἀντίστοιχο κτηματολογικὸ πίνακα.

Στὴν ἔκταση ποὺ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητος οἱ: 1. Στέφανος Κωνσταντινᾶκος 2. Εὐαγγελία Δουμάνη κλπ.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ μὲ δαπάνη του, ποὺ θὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἀπὸ τὶς πιστώσεις γιὰ ἔργα δημοσίων ἐπενδύσεων ἁρμοδιότητας τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων (ἔργο ἀριθ. 271.000 τῆς ΣΑΕ 7971/1971).

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 12 Ἰουνίου 1979

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΟΒΟΣ — ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν, τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9, 10 (παρ. 2) καὶ 85Α αὐτοῦ.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ.205/1974 (ΦΕΚ 363 Α), καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 68 (παρ. 3) 69 (παρ. 3) 70 (παρ. 1) καὶ 72 αὐτοῦ.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/20/Φ.Θ. 2.1.1/31.1.1979 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/59/Φ.Θ.2.1.1/1978 ἀποφάσεως «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (ΦΕΚ. 106/Β).

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 241/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Οἰκισμοῦ) καὶ

5. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 302/1979 καὶ 549/1979 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.», οἰκισμῶν (πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν), τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, καθορίζονται κατὰ τὰ εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ὁριζόμενα:

Ἄρθρον 2.

1. Ἐλάχιστον πρόσωπον: δώδεκα (12) μέτρα
Ἐλάχιστον βάθος: δέκα ὀκτὼ (18) μέτρα
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: τριακόσια (300) μ2

2. α) Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα τὰ οἰκόπεδα μὲ οἵας διαστάσεις καὶ ἐμβαδὸν εἶχον κατὰ τὴν 2.7.1968, ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15.6.1968 Β.Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν κ.λπ.» (ΦΕΚ 111 τ. Δ').

β) Ὡσαύτως κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς παραγράφου 1, θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα τὰ οἰκόπεδα τὰ ὁποῖα ἔχουν κατὰ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.
Ἐλάχιστον πρόσωπον: ὀκτὼ (8) μέτρα
Ἐλάχιστον βάθος: δώδεκα (12) μέτρα
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν: ἑκατὸν πεντήκοντα (150) μ2

Ἄρθρον 3.

1. Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται τὸ τῶν πτερύγων.

2. Ἐὰν εἰς τμῆμα τοῦ οἰκισμοῦ ἢ ἀκόμη εἰς ὁλόκληρον τὸν οἰκισμὸν ἔχει συστηματικὰ ἐφαρμοσθεῖ ἄλλο σύστημα δομήσεως τότε ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τούτου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων μεσαίων, γωνιαίων καὶ διαμπερῶν ὁρίζεται εἰς ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν πάσης φύσεως κτιρίων (κυρίων καὶ βοηθητικῶν).

2. Ὁ συντελεστὴς δομήσεως τῶν ὡς ἄνω (παρ. 1) οἰκοπέδων ὁρίζεται εἰς 0,8.

3. Ὅταν τὰ κτίρια δὲν τοποθετῶνται ἐν ἐπαφῇ μὲ τὰ ὀπίσθια καὶ πλάγια ὅρια τοῦ οἰκοπέδου, ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τῶν κυρίων οἰκοδομῶν ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω ὁρίων, μεταξύ των καὶ ἀπὸ τυχὸν βοηθητικὰ κτίσματα, ὁρίζεται εἰς δύο καὶ ἥμισυ (2,50) μ.

Ὅταν τὰ βοηθητικὰ κτίσματα δὲν τοποθετῶνται ἐν ἐπαφῇ μὲ τὰ ὀπίσθια καὶ πλάγια ὅρια τοῦ οἰκοπέδου, ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τὰ ὅρια ἢ μεταξύ των ὁρίζεται εἰς ἕνα (1,00) μ.

Ἄρθρον 5.

1. α) Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν κτιρίων ὁρίζεται εἰς δύο (2), ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ.

β) Τὸ ἐλάχιστον ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφου ὁρίζεται εἰς 2,70 μέτρα.

γ) Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ὁρίζεται εἰς ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7,5) μέτρα, μετρούμενον ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἢ διαμορφωμένου ἐδάφους, προσαυξανόμενον κατὰ ἕνα καὶ ἥμισυ (1,50) μέτρα εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς στέγης.

δ) Ἐξῶσται ἀνοικτοὶ ἐντὸς τοῦ κτιρίου ἐπιτρέπονται ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτουν πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐκτισμένης ἐπιφανείας τῆς αἰθούσης. Οἱ ἐξῶσται οὗτοι δὲν λογίζονται ὡς ὄροφοι, συμπεριλαμβάνονται ὅμως εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ αἴθουσα ἐντὸς τῆς ὁποίας κατασκευάζεται ὁ ἐξώστης χρησιμοποιῆται ὡς κατάστημα.

ε) Εἰς περίπτωσιν προσθήκης καθ' ὕψος ὀρόφου ἐπὶ νομίμως ὑφισταμένου κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κτιρίου ἐπιτρέπεται ὑπέρβασις τοῦ κατὰ τὸ ἐδαφ. (γ) ὕψους τῶν 7,5 μ. κατὰ ἕνα (1) μέτρον πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐλαχίστου ἐλευθέρου ὕψους τοῦ ὀρόφου.

στ) Τὰ κτίρια εἰς οἱανδήποτε θέσιν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὸν μέγιστον ἀριθμὸν ὀρόφων καὶ τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος, κλιμακούμενα συμφώνως πρὸς τὴν κλίσιν τοῦ ἐδάφους.

Τὰ ἐπὶ κεκλιμένου ἐδάφους ἀνεγειρόμενα κτίρια δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν εἰς οὐδὲν σημεῖον, τῶν ὀκτὼ καὶ ἥμισυ (8,5) μέτρων ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, ἔστω καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἐξαντλῆται ὁ μέ-

γιστος ἀριθμὸς ὀρόφων καὶ τὸ μέγιστον ὕψος ἐπὶ τῆς προσόψεως ἢ ἄλλης τινὸς ὄψεως. Εἰς τὸ ὕψος δὲν περιλαμβάνεται ἡ στέγη.

ζ) Ὑπεράνω τοῦ καθοριζομένου, διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος, μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους τῶν κτιρίων οὐδεμία κατασκευὴ ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς συμπαγοῦς στηθαίου ὕψους ἕως ἕνα μέτρον (1,00), στέγης ὕψους ἕως ἕνα μέτρον καὶ πενήντα ἑκατοστῶν (1,50) τοῦ μέτρου καὶ καπνοδόχων.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξωτερικῆς ἀκαλύπτου κλίμακος ἀνόδου πρὸς τὸ δῶμα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μεγίστου πλάτους 1,20 μ. τῆς προβολῆς αὐτῆς μὴ ὑπολογιζομένης εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομήσεως, ἐφ' ὅσον οἱ τυχὸν προκύπτοντες χῶροι εἶναι βοηθητικοὶ ἐφ' ὅσον τηρεῖται ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τοῦ ἑνὸς μέτρου ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κτίσματος ἐπὶ ὑποστυλωμάτων πρὸς δημιουργίαν ἀνοικτῶν χώρων (Pilotis).

4. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ἐργασίας δομήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος ἔχουν ἰσχὺν αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ ποὺ ἀφοροῦν εἰς τὴν γραμμὴν δομήσεως, εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ οἰκοπέδου, εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων, καὶ συντελεστὴν κατ' ὄγκον ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν, εἰς τὴν ἄσκησιν ἀρχιτεκτονικοῦ ἐλέγχου τῶν κτιρίων, εἰς τοὺς ἐξώστας, εἰς τὴν προσθήκην κατ' ἐπέκτασιν ὑφισταμένου κτιρίου, εἰς τὴν προσθήκην καθ' ὕψος ἐπὶ ὑφισταμένου κτιρίου, τὰ περιφράγματα, τοὺς τοίχους παρὰ τὰ ὅρια τῶν οἰκοπέδων καὶ τοὺς μεσοτοίχους, τὰς δουλείας ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, εἰς τὰ ἀποχωρητήρια - βόθρους - ὑπονόμους, εἰς τὴν ἀντοχὴν τῶν κτιρίων, τὰς θεμελιώσεις, τὰς ὑποχρεώσεις τῶν οἰκοδομούντων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν γειτονικῶν ἰδιοκτησιῶν, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἀπὸ τοῦ πυρός, τὰς κεντρικὰς θερμάνσεις, τὴν ἠχομόνωσιν τῶν κτιρίων, τὴν δόμησιν παρὰ τὰ ρεύματα, τὰς παρεκκλίσεις κατὰ τὴν ἀνέγερσιν εἰδικῶν κτιρίων, εἰς τὰς ἀδείας οἰκοδομῶν καὶ τὰς κυρώσεις ἐπὶ μὴ ἐφαρμογῆς τῶν ἰσχυουσῶν πολεοδομικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ κυρία ὄψις ἢ αἱ κύριαι ὄψεις τῶν κτιρίων δύνανται νὰ τοποθετῶνται παραλλήλως ἢ μή, πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου (γραμμὴ δομήσεως), ἐσώτερον αὐτοῦ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑπολογιζομένου ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ ἀφιεμένου οὕτω ἀκαλύπτου τμήματος εἰς τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου.

2. α) Εἰς περίπτωσιν κτιρίου ὄγκου πλέον τῶν 900 μ3 ὑπεράνω τῆς στάθμης τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, ἐπιβάλλεται ἡ διάσπασις τοῦ ὄγκου αὐτοῦ εἰς μικροτέρους ἢ εἰς ἀνεξάρτητα κτίρια, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ λειτουργικῶς ἑνιαίου οἰκοδομήματος.

β) Ἐφ' ὅσον τὸ συνεχὲς καὶ ἑνιαῖον τμῆμα ἑκάστης ὄψεως ὑπερβαίνῃ τὰ εἴκοσι (20) μέτρα ἡ μελέτη νὰ τίθεται ὑπ' ὄψιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

3. Εἰς περίπτωσιν παραλιακῶν οἰκισμῶν, ἡ οἰκοδομὴ τοποθετεῖται εἰς ἀπόστασιν δέκα πέντε (15) μέτρων τοὐλάχιστον, ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθοριζομένης γραμμῆς αἰγιαλοῦ (χειμέριον κῦμα).

Ἄρθρον 7.

1. Εἰδικὰ διατάγματα ἀναφερόμενα εἰς κατονομαζομένους οἰκισμοὺς πρὸ τοῦ 1923 ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ οἰκισμῶν ὑφισταμένων πρὸ τοῦ 1923 χαρακτηριζομένων διὰ Δ/των ὡς παραδοσιακῶν, τῶν ὁποίων οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως καθορίζονται δι' εἰδικῶν Διαταγμάτων.

3. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν καταργεῖται.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1979.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Γ. 16347/1216 (4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ν. Λιοσίων διὰ τοῦ καθορισμοῦ χώρου δι' ἀνέγερσιν Σχολείου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 29 αὐτοῦ.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/20/Φ.Θ.2.1.1./79 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/59/Φ.Θ.2.1.1./78 ἀποφάσεως «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου».

3. Τὸ ὑπ' ἀριθ. Φ. 54514/10407/12.6.78 ἔγγραφο τοῦ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 653/78 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Οἰκισμοῦ), ἀποφασίζομεν:

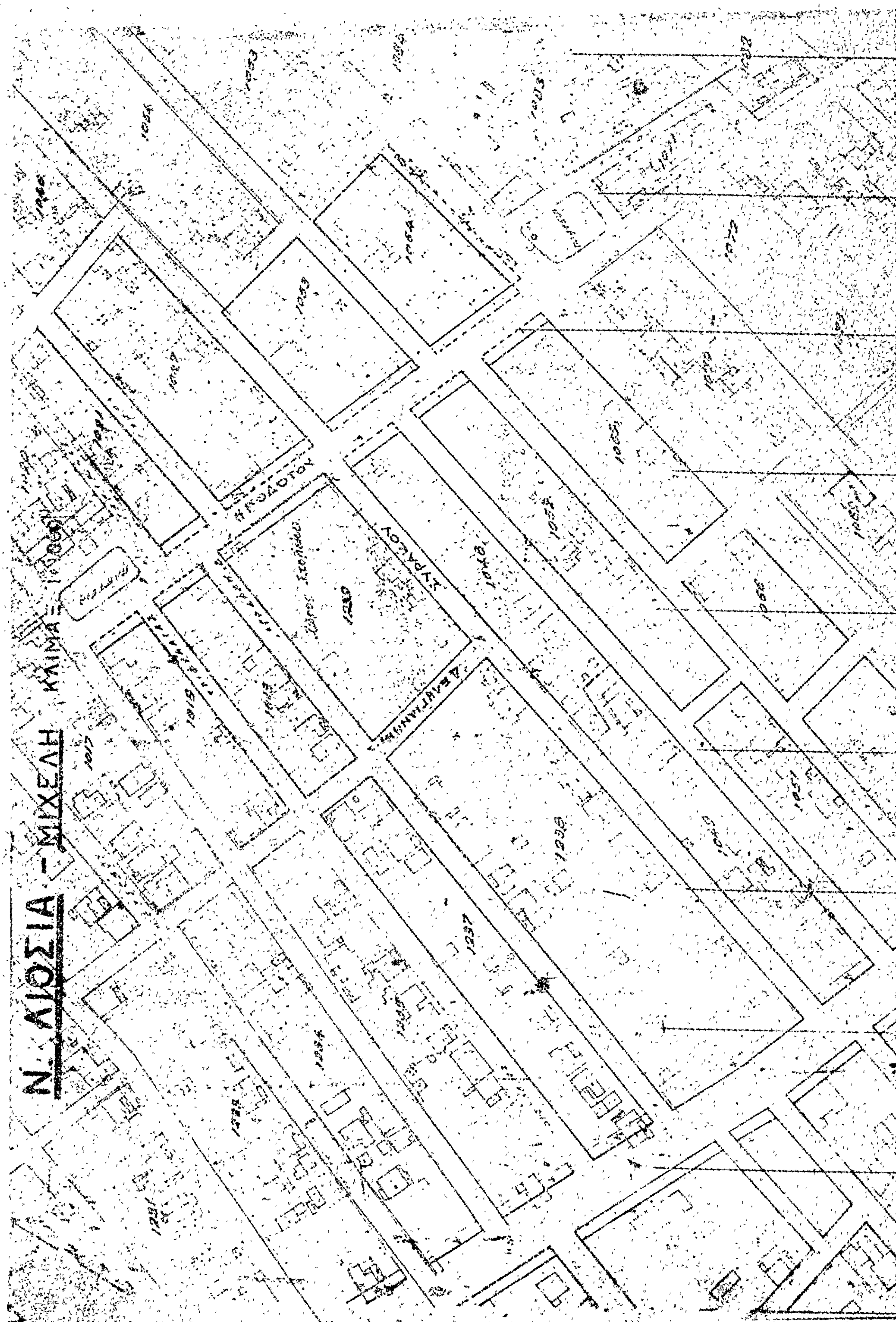
Ἐγκρίνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομικοῦ Σχεδίου Νέων Λιοσίων εἰς τὴν περιοχὴ Μιχελῆ, διὰ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα ΑΒΓΔΑ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου 1239 ποὺ περικλείεται ἀπὸ τὰς ὁδοὺς Ἡροδότου, Ἀγράφων, Δεληγιάννη καὶ Συράκου εἰς χῶρον δι' ἀνέγερσιν Δημοτικοῦ Σχολείου, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ Οἰκισμοῦ τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ.16347/1979 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1 : 1000, τοῦ ὁποίου συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τῆς παρούσης:

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1979

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

Ν. ΛΙΟΣΙΑ - ΜΙΧΕΛΗ
ΚΛΙΜΑ 1:1000
ΗΡΟΔΟΤΟΥ
ΣΥΡΡΑΚΟΥ
1239
1238
1237
1236
1055
1052
1048
1049

ΥΠΟΥΡΓΕΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΙΣΜΟΥ
Τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου ... χαρακτηρισμοῦ χώρου σχολείου
Αθήναι 9 Ιουνίου 1979
Θ. ΡΟΥΣΣΟΥ

χῶρος σχολείου

1076
1075
1077
1079
1078
1145
1146
1147
1148
1148 α
1149

Ε 10212/1978 ... τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου (Ἀττικῆς) εἰς Βερίκουν Μιχαήλ.

Ἀπριδίου

'Αριθ. ΤΥ. 74.274 (5)

Περὶ ἰδιωτικῆς παρόδου εἰς Ν. 'Αγχίαλον — Ν. Μαγνησίας προϋφισταμένης τοῦ ἔτους 1923.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/55 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», ὡς συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 532/70 Ν. Δ/τος «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

3. Τὰς διατάξεις τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 532/70 Ν. Δ/τος, ἐκδοθέντος ὑπ' ἀριθ. 712/70 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημ. Ἔργων ἁρμοδιοτήτων», ὡς συνεπληρώθησαν καὶ ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 677/71 καὶ 198/72 Β. Δ/των.

Ἰδόντες δέ:

1) Τὴν ἀπὸ 19.5.1979 αἴτησιν τοῦ Ἰωάννου Γιαννάκη, αἰτουμένου τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως διὰ τὴν σχηματισθεῖσαν πρὸ τοῦ ἔτους 1923 πάροδον Ι. Καρδαμάτη, κειμένην ἐντὸς τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου τοῦ περικλειομένου ὑπὸ τῶν ὁδῶν «Κύπρου, 'Αγγελίδη, Σιμοπούλου καὶ 'Ελευθερίας, τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως Ν. 'Αγχιάλου.

2) Τὰ κάτωθι συμβόλαια:

α) 5755/24.10.1972 Συμβ/φου 'Αλμυροῦ Λεων. Κουκουσέλη.

β) 9075/22.2.1979.

γ) 8437/15.11.1958 ὁριστικὸς τίτλος παραχωρήσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

δ) 5709/8.8.1923 παραχωρητήριον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ὡς ὅριον ἡ ὑπ' ὄψιν πάροδος.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1483/16.5.79 βεβαίωσιν τῆς Κοινότητος Ν. 'Αγχιάλου, βεβαιοῦντος ὅτι ἡ πάροδος προϋφίστατο τοῦ ἔτους 1923.

4) Τὸ ἀπὸ 17.5.79 τοπογραφικὸν διάγραμμα τοῦ 'Αρχ/νος Μηχανικοῦ 'Αθανασίου Π. Φυτιλῆ, θεωρηθὲν ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ Ι.Υ.Ν. Μαγνησίας.

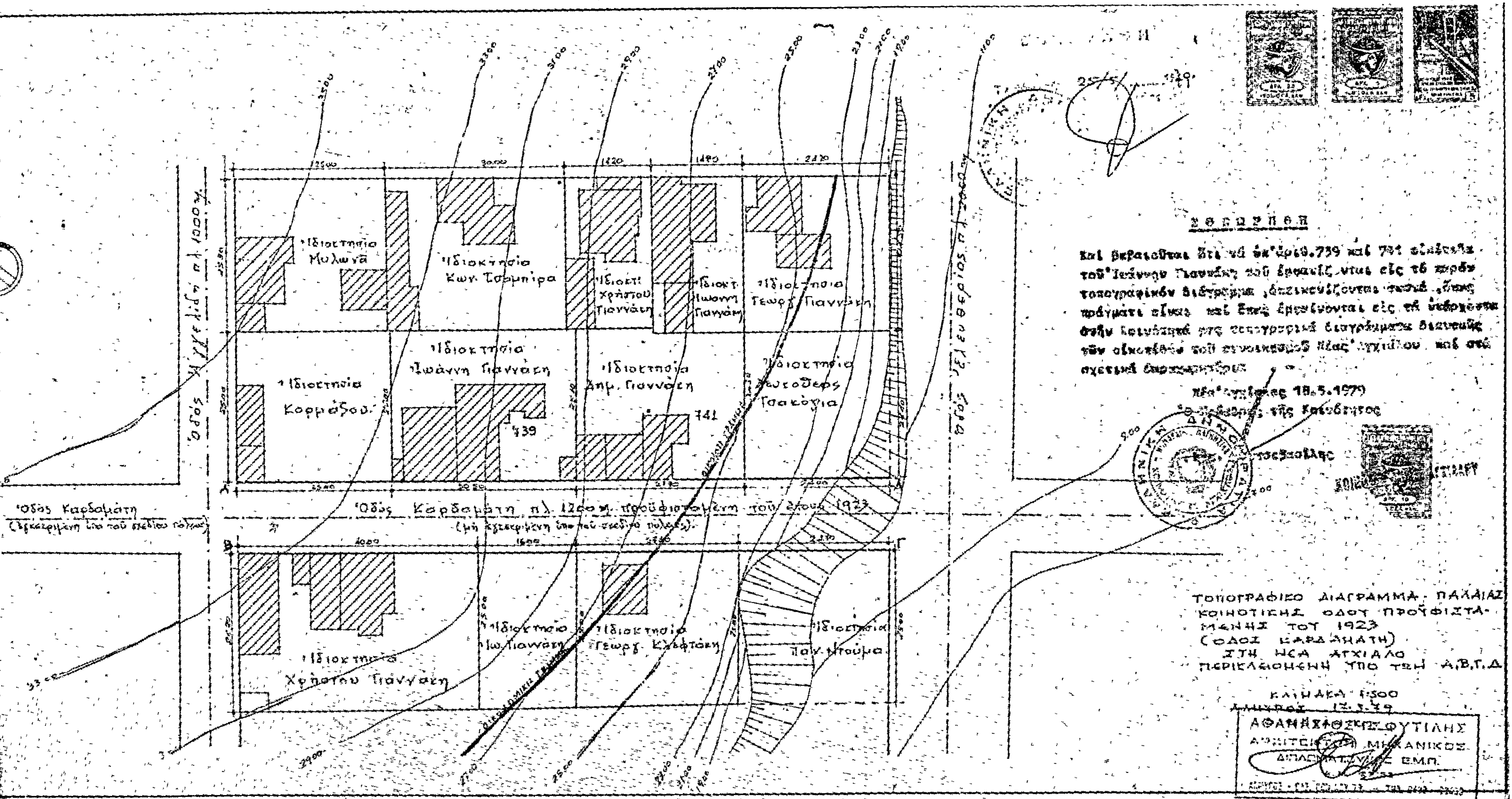
5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 10/24.5.79 θέμα 11ον πρᾶξιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων, Ν. Μαγνησίας, ἀποφασίζομεν:

Ὅτι ἡ σχηματισθεῖσα ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως Ν. 'Αγχιάλου, πάροδος Ι. Καρδαμάτη, κειμένη ἐντὸς τοῦ οἰκοδ. τετραγώνου τοῦ περικλειομένου ὑπὸ τῶν ὁδῶν Κύπρου, 'Αγγελίδη, Σιμοπούλου καὶ 'Ελευθερίας, ὡς εἰδικώτερον ἀπεικονίζεται αὕτη εἰς τὸ θεωρηθὲν ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ Τεχν. Ὑπηρ. Ν. Μαγνησίας, τοπογραφικὸν διάγραμμα, προϋφίστατο τοῦ Ν. Δ/τος 17.7.23 «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» μετὰ τὴν ἰσχὺν δὲ τούτου οὐδεμία αὔξησις τοῦ ἀρχικῶς σχηματισθέντος κοινοχρήστου χώρου ἔλαβεν χώραν.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Βόλος, 31 Μαΐου 1979

Ὁ Νομάρχης
Ι. ΚΑΛΟΓΕΙΤΟΝΑΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΟΔΟΥ ΠΡΟΫΦΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΤΟΥ 1923
(ΟΔΟΣ ΚΑΡΔΑΜΑΤΗ)
ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ
ΠΕΡΙΚΛΕΙΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΩΝ Α,Β,Γ,Δ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΥΤΙΛΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ Ε.Μ.Π.
ΒΕΒΑΙΩΣΗ
Νέα Αγχίαλος 18.5.1979
Οδός Καρδαμάτη πλ. 12,00 μ. προϋφισταμένη του έτους 1923
(μη εγκεκριμένη υπό του σχεδίου πόλεως)
Οδός Καρδαμάτη
(εγκεκριμένη υπό του σχεδίου πόλεως)
Οδός Αγγελίδη πλ. 10,00 μ.
Οδός Ελευθερίας πλ. 20,00 μ.
Ιδιοκτησία Μυλωνά
Ιδιοκτησία Κων. Τσρμπίρα
Ιδιοκτησία Χρήστου Γιαννάκη
Ιδιοκτησία Ιωάννη Γιαννάκη
Ιδιοκτησία Γεωργ. Γιαννάκη
Ιδιοκτησία Κορμέζου
Ιδιοκτησία Ιωάννη Γιαννάκη
Ιδιοκτησία Δημ. Γιαννάκη
Ιδιοκτησία Λευτέρη Τσακύρια
739
741
Ιδιοκτησία Χρήστου Γιαννάκη
Ιδιοκτησία Ιω. Γιαννάκη
Ιδιοκτησία Γεωργ. Κλεφάκη
Ιδιοκτησία Παν. Ντούμα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(6)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ προσκυρώσεως καὶ ρυμοτομίας ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἡ Χρυσοῦλα σύζ. Χρήστου Παρλαπάνη, κάτοικος Θεσσαλονίκης, γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1527/78 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης καθορισθεῖσα προσωρινὴ τιμὴ μονάδος ἐκ δρχ. 5.500 κατὰ τ.μ. διὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης (ὁδὸς Νικ. Πλαστῆρα 'Αμπελόκηποι), δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 3975/77 πράξεως τακτοποιήσεως τοῦ Πολεοδομικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης, κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45833/77 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης, προσκυρωθεῖσαν ἔκτασιν οἰκοπέδου ὑπὸ στοιχ. 1 — 2 — 3 — 1 ἐκτάσεως 17 τ.μ. εἰς οἰκόπεδον τῆς φερομένης ὑποχρέου ἐν τῇ πράξει Κατίνας Γιαγκίνη, κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Θεσσαλονίκης διὰ ποσοῦ ἐκ δραχμῶν 93.500, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 257535/79 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης ἐπ' ὀνόματι τοῦ φερομένου ἐν τῇ ὡς ἄνω πράξει Φιλοκτήμονος Βλασταρᾶ, κατατεθέντος τοῦ γραμματίου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Α. Κιτσάκη, συνταγείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 7468/79 πράξεως καταθέσεως, ἀποδοτέας εἰς τὸν ἁρμοδίως ἀναγνωρισθησόμενον δικαιοῦχον.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 10 Ἰουλίου 1979

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΣΕΡΑΦΕΙΜ Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

('Αριθ. τριπλ. Γ' Δημ. Ταμ. Εἰσ. 'Αθ. 53773/21.7.1979)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ